

[Knud Lind]

Endelig vil jeg gerne sige, at der i betingelserne for at pålægge en ejendom forkøbsret ikke siges noget entydigt om det planlægningsgrundlag, som måtte være nødvendigt og tilstrækkeligt for pålæggelse af forkøbsret og eventuel senere ekspropriation. Ekspropriationsgrundlaget er alt for udflydende og uklart. Ifølge bemærkningerne kan det ofte være tilstrækkeligt, at det i region-, frednings- og kommuneplanlægningen er bestemt, at naturbevaring, genopretning eller friluftaktiviteter kan finde sted på arealet. Og for at gøre målet fuldt kan ministeren i forbindelse med sin delegation af opgaverne samtidig bestemme, at klageadgangen bliver formindsket til første instans, nemlig Skov- og Naturstyrelsen. På den restriktive måde, som disse love er opbygget, tror jeg, at de 681 mio. kr. over en 4-årig periode er givet dårligt ud.

Lovforslag nr. L 90 er en følgelovgivning, som direkte opfordrer kommuner og amter til at udpege de områder. Jeg går ud fra, at den omtalte formindskelse af antallet af baronesser og baroner også er en følgelovgivning i lovforslag nr. L 88.

Men jeg skal til slut sige, at vores holdning er bestemt af de synspunkter, vi her har nævnt, bl.a. den gummiparagraf, der er i § 15 – og jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på, at der i bemærkningerne står, at man i andre lande i langt højere grad har præciseret, hvad man ville – men den skal sættes sammen med § 31, hvor man går til ekspropriation.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg vil gerne til hr. Henning Nielsen sige, at der i hvert fald er én forudsætning, som måske er lidt interessant, også for den videre debat i dag, nemlig at jeg sagde, at Miljøministeriets område var ikke skåret ned, snarere tværtimod, men det er naturligvis under forudsætning af, at de tre afgiftsforslag, jeg fremsætter i dag, kan blive vedtaget, for ellers kan der blive tale om reduktion på Miljøministeriets område. Det vil sige, at de partier, der ønsker at støtte miljølovgivningen og Miljøministeriet som helhed, måske kunne se en interesse i at stemme disse afgiftsforslag igennem, således at der ikke bliver tale om en reduktion på området.

Derimod kan jeg ikke give hr. Henning Nielsen nogen garanti for, at der ikke sker afskedigelser i statsskovvæsenet – ikke på grund af

budgetreduktioner eller tilsvarende, men fordi vi i øjeblikket foretager en gennemgang af, om det ikke vil være hensigtsmæssigt at foretage nogle sammenlægninger og omorganiseringer, som nogle steder godt kan indebære afskedigelser.

Til gengæld fik jeg måske ikke tilstrækkeligt præciseret i første omgang, at der i det lovkompleks, vi har lagt frem her, faktisk er langt flere penge, end der var tidligere – igen forudsat, at jeg får mine afgiftsforslag igennem, for de er en forudsætning for det – og at der derfor ikke bliver tale om en nedgang i aktiviteterne på det grønne område, men klart tværtimod, altså en stærk opprioritering.

Til hr. Knud Lind vil jeg sige, at hr. Knud Lind måske alligevel godt kan komme ud for, at det bliver en relativt dyr middag, når det kommer til stykket, for så få er der ikke i skovene. Men som folketingsmedlem har man jo heller ikke mulighed for at være der så tit, at man kan se, hvor mange mennesker der rent faktisk er der. Men igen er der tale om en proces. Der er ingen som helst tvivl om, at der er en stigende miljøinteresse og en stigende miljøbevidsthed, og at det derfor også drejer sig om at bevare mulighederne for vore efterkommere og undgå, at skovene bliver fuldstændig ødelagt. Derfor vil jeg trods alt ikke gå ind i en dybere diskussion med hr. Knud Lind igen om grundprincipperne i lovforslagene. Dem er vi klart uenige om; det er der ingen tvivl om. Og det kan ikke nytte noget, at vi står og tærsker f.eks. formålsparagraffer igennem, for vi bliver aldrig enige om hovedsigtet i disse lovforslag. Om det så giver anledning til bekymring eller det modsatte, kan man jo overlade til begge parter at afgøre.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det, der kalder mig herop, er faktisk, at ministeren ikke kunne give den socialdemokratiske ordfører nogen garanti, forstod jeg, for, at der ikke kunne komme nogle afskedigelser. I den forbindelse vil jeg stille ministeren et helt konkret spørgsmål, uden at vi behøver blive uenige om nogen hovedregler i denne lovgivning. I Skovvæsenet var der tidligere 50 personer i den administrative del, og så var der 200 i Naturstyrelsen. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er korrekt, at man i dag, hvor det hedder Skov-